

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/59/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117220407
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5117220407.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: J. J., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov - matka: Mgr. T. J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, G. O., právne zastúpená: JUDr. Zdenka Hulmanová, advokátka so sídlom W. S. X, Z. a otec: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, G. O., právne zastúpený: JUDr. Zdenka Hrušková, advokátkou so sídlom T. X, Z., o návrhoch matky a otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č.k. 9P/151/2017-40 zo dňa 04. augusta 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú J. dočasne zveril do osobnej starostlivosti otca, matke uložil povinnosť platiť na maloletú výživné v sume 90 eur mesačne vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred k rukám otca maloletej, počnúc dňom nariadenia napadnutého rozhodnutia. Upravil stretávanie matky s maloletou na každý páry týždeň od piatka od 16:00 hod do nedele 19:00 hod a každý nepáry týždeň v stredu od 15:00 hod do 19:00 hod a vo štvrtok od 15:00 hod do 19:00 hod. Otcovi uložil povinnosť maloletú na styk s matkou pripraviť a odovzdať ju matke v mieste bydliska maloletej v určený deň a hodinu a matke uložil povinnosť vrátiť maloletú otcovi v mieste bydliska maloletej v určený deň a hodinu. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 07.07.2017, ktorý mu bol doručený dňa 11.07.2017, zamietol.

2. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že rodičia maloletej sú manželia, avšak matka podala návrh na rozvod manželstva s tým, že zároveň žiadala nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by bolo na čas do rozvodu manželstva rozhodnuté o dočasnom zverení maloletej do jej osobnej starostlivosti. Následne samostatný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal otec, ktorý žiadal maloletú dočasne zveriť do svojej osobnej starostlivosti s tým, že matke bude uložená povinnosť platiť výživné vo výške, ktorú určí súd a zároveň bude upravené stretávanie maloletej s matkou. Okresný súd hodnotil tvrdenia oboch rodičov a pri rozhodovaní prihliadal najmä na záujem maloletej, aby nebol po nariadení neodkladného opatrenia ohrozený prípadne poškodený jej zdravý a pokojný vývoj. Konštatoval, že matka zo spoločnej domácnosti odišla bývať k novému partnerovi a maloletú nechala v starostlivosti otca. Už táto skutočnosť nasvedčuje podľa jeho názoru tomu, že matka nemala pochybnosti o schopnosti otca zabezpečiť adekvátnu starostlivosť maloletej. Pokiaľ matka vo vyjadrení pred kolíznym opatrovníkom navrhovala zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti, v aktuálnom štádiu, v ktorom sa konanie nachádza, nemal osvedčené, že by takto navrhovaná úprava bola v záujme maloletej. Uviedol, že otec dostatočne dokáže maloletej zabezpečiť stabilitu výchovného prostredia, ktorú v tomto veku potrebuje.

3. Pri určení výšky výživného vychádzal z ust. § 366 CMP, podľa ktorého neodkladným opatrením možno uložiť platiť výživné len v nevyhnutnej miere. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že matka je zamestnaná ako učiteľka 2. stupňa základnej školy s čistým priemerným mesačným príjmom cca 650 eur a otec pracuje pre Železnice SR s čistým priemerným mesačným príjmom cca 700 eur. Potom výška výživného 90 eur, ktoré má matka platiť je primeraná na pokrytie nevyhnutných výdavkov na výživu maloletej.

4. Okresný súd upravil styk matky s maloletou vo väčšom rozsahu ako navrhoval otec s tým, že maloletej umožnil aj u matky nocovať aby nedošlo k pretrhnutiu väzieb medzi matkou a dcérou. Vychádzal z toho, že maloletá už u matky strávila týždeň, nepôjde pre ňu o novú situáciu, s ktorou by sa musela vyrovnávať. Vzhľadom na to, že vyhovel návrhu otca, návrh matky, ktorým naopak žiadala o zverenie maloletej do svojej starostlivosti, zamietol. Na záver svojho rozhodnutia zdôraznil, že dôkladné posúdenie všetkých okolností bude predmetom dokazovania vo veci samej, pretože takéto dokazovanie svojím rozsahom presahuje rámec osvedčovania skutočností potrebných pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení.

5. Matka podala proti uzneseniu okresného súdu odvolanie, žiadala jeho zmenu tak, že maloletá bude na čas do rozvodu dočasne zverená do jej osobnej starostlivosti, otcovi bude uložená povinnosť platiť výživné vo výške 90 eur mesačne na maloletú a styk otca s maloletou bude upravený na každý páry týždeň od piatka od 16:00 hod do nedele do 19:00 hod a každý nepárny týždeň v stredu od 15:00 hod do 19:00 hod. Namietala, že okresný súd nevychádzal z jej tvrdení, napriek tomu, že to v napadnutom uznesení uvádzal. Poukázala na obsah správy úradu práce, soc. vecí a rodiny, z ktorého vyplývali jej tvrdenia, že maloletá je v striedavej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch. Tento spôsob starostlivosti akceptovala maloletá ako aj rodičia. Uviedla, že súd bez akýchkoľvek relevantných dôkazov jej odňal právo vychovávať maloleté dieťa, o ktoré sa až do svojho odchodu dňa 30.06.2017 zo spoločnej domácnosti starala výhradne sama. S maloletou má vytvorený hlboký vzťah, sú na seba naviazané a je to aj dôsledok dlhoročného nezájmu otca tak o ňu ako manželku, tak aj o dcéru. Tvrdila, že otec má výbušnú povahu a dlhoročné správanie sa k jej osobe ju utvrdzovalo v obavách, že opustenie spoločnej domácnosti nebude jednoduché, preto sa bála zobrať maloletú so sebou, keď opúšťala spoločnú domácnosť. Chcela sa s otcom o starostlivosť o maloletú deliť, aby táto bola čo najmenej zasiahnutá jej rozhodnutím odísť zo spoločnej domácnosti. Túto okolnosť však okresný súd nezobral do úvahy a zveril maloletú do osobnej starostlivosti otca. Maloletá po rozhovore s ňou dokázala pochopiť, že sa s otcom rozvedú a nebudú žiť spolu, otec spolu s jeho matkou však maloletú ovplyvňujú, aby získala negatívny postoj k jej osobe, čo skonštatoval aj kolízny opatrovník vo svojej správe. Označila za nemysliteľné, aby dieťa vyrastalo v prostredí, ktoré je negatívne naladené voči jeho matke a bez akejkoľvek možnosti byť s matkou.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na to, že maloletá negatívne prijala fakt, že matka odišla z domu k inému mužovi, preto by nebolo vhodné ju s touto situáciou konfrontovať tak, že by mala byť zverená matke a žiť v dome cudzieho človeka v novom prostredí. Dcéra mu opakovane prízvukovala, že nechce bývať inde ako s ním, kde sa cíti doma. Tvrdenia matky v odvolaní označil za účelové. Uviedol, že od narodenia sa maximálne snažil starať o maloletú a byť matke nápomocný pri jej výchove. Bola to naopak matka, ktorá v čase jej excesov počas ich vzájomného spolunažívania začala hrubo dcéru zanedbávať, chodila domov neskoro v noci bez ohľadu na to, ako to maloletej prospieva. Matka odišla od neho v čase, keď nebol doma, takže jej tvrdenia, že sa bála jeho reakcie, sú otázkou taktiky. V prípade, ak by dcéru vzala v čase, keď nebol doma, nemohol by na túto okolnosť zareagovať. Naopak, bála sa reakcie dcéry v prípade jej premiestnenia do domácnosti k inému mužovi. Zdôraznil, že matka po odchode zo spoločnej domácnosti dcére ani nedvíhala telefón a nepovedala jej ani to, kde a prečo odišla a to vyše týždňa, čo na maloletú zapôsobilo negatívne.

7. Matka v podaní zo dňa 23.10.2017 v tzv. replike k vyjadreniu otca opätovne uvádza, že zotrváva na skutočnostiach, ktoré uviedla v podanom odvolaní, vychovávala aj vychováva maloletú vzorne a riadne sa o ňu stará. Otec sa cítil jej odchodom urazený a ponížený a cez maloletú sa jej snaží ubližovať. Maloletá preukázateľne nemala problémy so striedaním svojho pobytu u rodičov.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej

inštancie v zmysle § 65 CMP, ktoré v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a v konkrétnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Odvolací súd úvodom poukazuje na inštitút neodkladného opatrenia, ktorého účelom je rýchly a účinný zásah do pomerov účastníkov konania v situáciách, keď je podľa názoru konajúceho súdu potrebné určitým spôsobom tieto pomery účastníkov konania (dočasne) upraviť. Jednou z výrazných odlišností konania o neodkladnom opatrení oproti „klasickému“ súdnemu konaniu je absencia fázy súdneho dokazovania vedená zásadou kontradiktórnosti, keď s prihliadnutím na charakter tohto procesného inštitútu a jeho osobitosti (lehoty na rozhodnutie o neodkladnom opatrení, obmedzené oboznamovanie účastníkov konania s podaniami a pod.) súd primárne nepristupuje k dôslednému zisťovaniu skutočného stavu veci, ale primárne „len“ osvedčuje (spravdepodobňuje) dôvodnosť a trvanie uplatneného nároku, ktorému má byť na základe návrhu poskytnutá neodkladná ochrana. V tejto súvislosti posúdil odvolací súd námietku matky týkajúcu sa práve nedostatočne zisteného stavu veci v podanom odvolaní ako nedôvodnú.

10. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia bral do úvahy všetky matkou, ako aj otcom uvádzané tvrdenia, oboznámil sa s pripojenými listinami, s vyjadreniami kolízneho opatrovníka. Celkovým posúdením takto zisteného stavu dospel k záveru, že pomery účastníkov tohto konania je do právoplatného rozhodnutia vo veci samej potrebné upraviť formou neodkladného opatrenia, ktoré sa vyznačuje dočasnou svojho trvania.

11. Je nesporné, že matka dňa 30.06.2017 odišla zo spoločnej domácnosti, ktorú viedli s otcom maloletej s tým, že maloletú so sebou nezobrala, ale nechala ju v dome, ktorý dovtedy spolu s otcom obývali. Matka netvrdila žiadne významné okolnosti, ktoré jej bránili v čase, keď zo spoločnej domácnosti odišla, aby so sebou zobrala aj maloletú. Naopak, z jej správania správne okresný súd ustálil, že pravdepodobne u nej neexistovali obavy, že ak maloletá ostane u otca, bolo by nejakým spôsobom ohrozené jej psychické, prípadne fyzické zdravie. Okrem toho, v samotnom návrhu na rozvod manželstva matka navrhla upraviť pre prípad rozvodu manželstva starostlivosť o maloletú formou striedavej starostlivosti. Pomery v rodine maloletej matka vyhodnotila tak, že vzťah maloletej k rodičom je taký, že je vhodné, aby táto bola v prípade rozvodu manželstva daná do striedavej starostlivosti.

12. Krajský súd dospel k záveru, že pre potreby dočasnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletej je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne. Matka odišla zo spoločnej domácnosti, maloletú ponechala v dome u otca. Pokiaľ by mala také pochybnosti o schopnosti otca postarať sa o maloletú, ako deklaruje v rámci podaného odvolania, je nepochopiteľné jej správanie, že napriek týmto skutočnostiam odišla bez toho, že by zabezpečila adekvátnu starostlivosť o maloletú. Samozrejme v ďalšom konaní a konečnom rozhodnutí po vykonaní riadneho dokazovania nemožno vylúčiť, že starostlivosť a prípadne aj styk a výživné bude upravené odlišne ako v nariadenom neodkladnom opatrení. Aktuálne však vzhľadom na účel, ktorý má neodkladné opatrenie plniť, má odvolací súd za to, že neboli osvedčené žiadne skutočnosti, pre ktoré by malo dôjsť pred rozhodnutím vo veci samej k dočasnej úprave starostlivosti rodičov o maloletú formou striedavej starostlivosti tak, ako to navrhovala matka. Pre takéto rozhodnutie je potrebné rozsiahlejšie dokazovanie a skúmanie všetkých skutočností, ktoré so striedavou starostlivosťou súvisia, medzi ktoré okrem iného významne patrí aj schopnosť rodičov komunikovať a dohodnúť sa na spôsobe fakticky „spoločnej“ výchovy maloletej, prihliadať na jej denné aktivity, schopnosť adaptácie v novom prostredí, v novej situácii.

13. Okresný súd v dostatočnom rozsahu upravil styk matky s maloletou, práve z dôvodu, aby medzi nimi nedošlo k citovému odcudzeniu. Nie je na mieste tvrdenie matky v podanom odvolaní, že nariadením neodkladného opatrenia odňal matke právo dcéru vychovávať.

14. Krajský súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)